

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 sv. Václav | 11:15 sv. Gabriel | 8:30 10:15 Zlíchov | 16:00 sv. Vavřínek
Po-So: 7:30 17:30 sv. Václav | Pátek 15:00 Palata | Středa 18:00 Zlíchov
| 1. sobota 15:00 Velká Chuchle, 17:00 Malá Chuchle

KONTAKT S KNĚZEM

ÚŘEDNÍ HODINY

úterý: 8:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci) (farní kancelář nebo v sakristii kostela)
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb. pondělí - pátek: 8:00 - 11:00

PŘÍLEŽITOST KPŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 - 7:55 9:00 - 9:25
- večer 17:30 - 17:55
Všední dny: - večer 17:00 - 17:25
Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

- 2.2. úterý Svátek Uvedení Páně do chrámu
- 3.2. středa sv. Blažeje, biskupa a mučedníka, od 19 hod. na faře setkání s Hostem měsíce - sestrou salesiánkou Mgr. Danou Fučíkovou nad tématem „Mládež na okraji“
- 5.2. pátek Památka sv. Agáty, panny a mučednice
od 19 hod. zahájení přípravy kbiřmování (farní sál)
1. pátek vměsíci - příležitost k tiché adoraci vkapli do 23 hod.
- 6.2. sobota Památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků
- 7.2. neděle 5. nedělevmezidobí
při večerní mši sv. v 18 hod. Missa Festiva od A.T.Grečaninova (Cantus Amici)
- 10.2. středa Památka sv. Scholastiky, panny
- 11.2. čtvrtek Panny Marie Lurdské - Světový den nemocných
- 13.2. sobota od 14 hod. na faře „Farní kovbojské odpoledne pro děti“
- 14.2. neděle 6. neděle v mezidobí; při mši sv. v 18 hod. udělování svátosti nemocných
- 17.2. středa Popeleční středa - den přísného postu
- 21.2. neděle 1. nedělevpostní; koná se sbírka „Haléř sv. Petra“
od 19.15 setkání pastorační rady
- 22.2. pondělí Svátek Stolce sv. Petra, apoštola
- 28.2. neděle 2. neděle postní
vnásledujícím týdnem jarní prázdniny - odpadá výuka náboženství

POZVÁNÍ NA POSTNÍ REKOLEKCI

V sobotu 13. března od 9 hod. je na faře plánována postní duchovní obnova pod vedením P. Vladimíra Mála, ředitele pražského Pastoračního střediska. Na programu budou jako obvykle dvě přednášky, příležitost kosobnímu ztišení a přijetí svátosti smíření, na závěr pak mše svatá vkostele (v poledne). Všichni farníci jsou srdečně zváni.

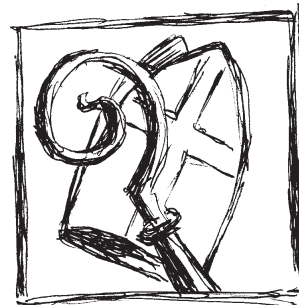
vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14. října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. P. Bouška, P. S. Příbyl, M. Muchová, F. Nedbal
uzávěrka: 20. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz nebo do 15. do sakristie) náklad: 700 ks neprodejné

Zpravodaj

farnosti sv. Václava na Smíchově

TAK KDO A KDY TO KONEČNĚ BUDE?

Pan kardinál vypustil informaci o tom, že snad má být jméno nového pražského arcibiskupa vyhlášeno na Tři krále, že prý to tak ve Vatikánu obvykle bývá. Ve skutečnosti je tomu ale tak, že až po této slavnosti se římská kurie dává do svého pracovního pohybu, jehož rychlost odpovídá úsloví, že Řím je „věčné město“. Tomuto období se ve vatikánském žargonu říká *post reges*, tedy „po králích“. Po půlce února se však již letos dočkáme popeleční středy a stále nemusí být rozhodnuto. O masopustu se v Římě také důkladněji oslavuje a potom teprve nastává další šichta, totiž *post cineris*, doslova „po popelích“. Že by snad až poté zaznělo kžžené jméno? Teoreticky víme, že je třeba vyzvat Ducha svatého, aby on určil toho nejsprávnějšího nástupce a třeba někdy i tak činíme. Nejvíce však sháníme různé drby a „zaručené informace“, dále pak vyslovujeme jména kandidátů ve stylu „přání je otcem myšlenky“ a naopak se také při některých jménech chytáme za hlavu: „Proboha jen ten ne, to by byla katastrofa!“.

Věc se ale má tak. I když Duch svatý nevyslyší ony prosby za toho správného (tj. za toho, kterého si představuji já), v Kristově církvi působí tíž Duch přece mnohočetnými způsoby, z nichž úloha (arci)pastýře je sice důležitým, ale stále pouze jedním z nich. I vdobách nejhoršího marasmu v církvi, kdy mnozí pastýři selhávali na celé čáře, své ovečky sice nepásli, ale o to raději se stříhali, vzbuzoval tíž Duch obnovu zrůzných stran: od papežů až po ty nejprostší věřící, od reformátorů řeholních řádů až po ty, jejichž neokázalou službu ocenil jednou Pán.

Ale třeba to píšu zbytečně a krátce po redakční uzávěrce bude „jak najust“ vyhlášeno jméno dotyčného. Vlastně možná ne až tak zbytečně. Třeba se po zvážení toho, co bylo zde napsáno, nebudeme muset chytat za hlavu...

P. Stanislav

Omluva redakce

V minulém čísle Zpravodaje jsme počítali do poslední chvíle s aktualitou - jmenováním nového arcibiskupa. Při změně titulní stránky došlo ke ztrátě tradičního obrázku v záhlaví. Slibujeme, že se podobná chyba již nevyskytne.

Nebojte se biblických hodin

Tento rok probíráme liturgii. Hodiny jsou tematicky ohraničené a proto je možné se zúčastnit i jednotlivých hodin, bez nutné návaznosti na předchozí výklad. Využijte rozsáhlých znalostí P. Stanislava a přijďte se dozvědět něco nového a získat přehled o nečekaných souvislostech!

Přijďte zpívat do sboru

V polovině ledna začaly pravidelné zkoušky (cca 14 zpěváků). Ještě by se hodili 2 tenoři a 1 alt. Najdou se? První vystoupení bude 21.2. při večerní mši sv.

Nové farní webové stránky

Najdete na adrese: farnostsmichov.cz Napište nám, co jim říkáte!

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00-18:30 - velký sál na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Mateřské centrum Venoušek

úterý 9:30 - 11:30 hod. - mateřské centrum fara

Rekreační cvičení pro ženy

úterý po mši sv., cca 18:00 - 19:10 hod. - vel. sál

Společenství mládeže (15 - 26 let)

středa od 18:30 - na faře. Další podrobnosti na

smichovske.spolco.cz

Pěvecký sbor - zkoušky

středa 18:30 - 20:30 na faře, v horním sále

Mateřské centrum Venoušek - modlitební setkání

čtvrtek od 9:30 do 11:30 - mateřské centr.

Biblická hodina pod vedením **P. Stanislava**

čtvrtek 18:15 - 19:15 - velký sál na faře

Modlitba Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod. modlitba sv. růžence.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. společná adorace.

Každý první pátek v měsíci je adorace do 23 hod.

Farní pastorační rada

Nejbližší schůzka od 21.2. v 19:15, na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 23.2. v 18:30, farní kancelář

Výuka dětí - náboženství

Pravidelná výuka od 29.9., rozpis ve vývěsce

Katechumenát dospělých - individuální příprava

pod vedením **P. Petra a P. Mariusze**

Modlitební štafeta za kněze

bude sohledem na vyhlášení Roku kněží vnaší farnosti i nadále pokračovat.

Rodinnou vstupenku do ZOO lze zamluvit a

vypůjčit u Jany Durdisové (721148091 nebo telefon do kostela 257317652)

V neděli 25. května 2008 odstartovala celoroční Modlitební štafeta za kněze. V sakristii jsou archy, kde se zájemci přihlásí k týdenní štafeti modliteb. Texty modliteb jsou také na farních stránkách. Ať naše společné modlitby přinesou mnoho požehnání jim i nám.

administrátor: P. Petr Bouška / tel: 257 317 652 nebo 608 524 408 / petr.bouska@centrum.cz

farní vikář: P. Mariusz Przygoda / yuga@centrum.cz

všpomocný duchovní a správce kostela sv. Gabriela: P. Stanislav Příbyl / tel. 241 416 252

Sponzorské dary: Číslo bankovního účtu farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol platby uveďte číslo dárcce, které vám přidělí farář.

Farní www stránky: Adresa je: www.vaclavonline.wz.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše další, co chcete na stránky umístit, posílejte na adresu jan.macek@atlas.cz

Farní Zpravodaj: Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na prispevky@volny.cz **P.S. Uzávěrka je 20. každý měsíc.**

Farní knihovna: Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Dále je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovnicí i v jednotlivých společenstvích. Díky darům máme již téměř 500 knih a 50 audiokazet, všem dárcům srdečně děkujeme.

OBLÍBENÉ "FARNÍ KAFE" BUDE I NADÁLE KAŽDOU NEDĚLÍ, POKUD SE NAJDOU OCHOTNÍ SPOLUPRACOVNÍCI, KTERÍ BUDOU "DRŽET SLUŽBY". ZÁROVEŇ HLEDÁME DALŠÍ SPOLUPRACOVNÍKY NA ZAJIŠTĚNÍ ÚKLIDU KOSTELA.

personálu firem i úřadů je nespolehlivá a jednání snimi je hotové manažerské martyrium. Tak se stane, že vás při koupi cementu nepustí do depotního skladu k nakládce, aby nebylo vidět, že ze stovky pytlů je jich třicet ztvrdlých vlhkostí na kámen. Tak se stane, že vrtařská firma přijede klidně zahájit předem domluvenou práci jeden měsíc po domluveném termínu a ačkoliv má řádně zaplacenou zálohu, její dělníci zastaví 200 km od místa vrtu stvrzením, že nemají další pohonné hmoty na dojezd. Dožadují se od vás dalšího placení na ruku s argumentem, že jinak dál nepojedou apod. A dokonce i vbankovnictví se vám klidně přihodí, že převedete-li nemalou zálohovou částku za budoucí práce zúčtu na konto druhé organizace, a její příjem je dokonce potvrzen, tato suma je po dvou měsících vrácena zpět na váš účet (AA misie) bez jakéhokoliv vysvětlení. Bohudík, že se ještě alespoň vrátila k vám, že ji neposlali kdovi kam. A důvod? Prostě se při transferu peněz někde nějakému bankovnímu úředníkovi cosi vpapírech nezdá a on částku odmítne vaší partnerské organizaci vydat... Takže předchozí věty nejsou jen teoretickou lamentací, ale často hořce zažívanou praxí, která nás stojí mnoho vzácného afrického času a nervů. Samozřejmě, že to našťestí o domorodcích neplatí sto procentně, nicméně se ukázala potřeba naše misijní aktivity organizovat jiným způsobem než dosud.

Voda pro Mkulwe

Dál nám samozřejmě jde o rozvoj afrických rodin, o vzdělání i pomoc sirotkům a starým či osamělým lidem. Dál se snažíme umožnit přístup kvodě, co největšímu počtu osob. Dál podporujeme ty, kteří potřebují léky a přístup klčení. Nově však máme pro rok 2010 vprojektu Voda pro Mkulwe a přilehlé vesnice, který jsme konečně po třech letech kompletně připravili včetně potřebných finančních prostředků, určen závazný termín zahájení i ukončení prací. Partnerem pro tuto akci jsme si vybrali firmu Good Fortune Ltd., která se mohla prokázat realizovanými referencemi kněkolika již funkčním stavebním celkům. Vteto pomoci se jedná o zřízení vodovodu, jak pro cca. 7.000 obyvatel uvedených vesnic, tak i pro místní farnost a velké zdravotní centrum, které slouží všem přilehlým i vzdáleným vesnicím. Jde vpodstatě o získání vody ze vzdáleného údolí řeky Momby pomocí vrtu zasahujícího pod profil říčního lůžka a dieselgenerátoru sčerpádem, které vytlačí vodu celkem do 60 m převýšení v konfiguraci terénu. Zde nad údolím ve vsích postavíme tři nové jímácní nádrže, každou o kapacitě cca. 20m³. Od nich pak budou východním i západním směrem provedeny, za aktivní součinnosti místních obyvatel, rozvody nejen do střediska zdravotní péče, ale i na další veřejná - hodně lidmi frekventovaná - místa obou vesnic. Tato místa budou osazena vodovodními ventily, odkud bude možné čerpat vodu. Ta bude ihned po čerpání na místě placena, a to prozatímní velmi nízkou zaváděcí cenou ve výši 100,- TZS (= 1,50,- Kč) za 25 let. Přímá účast domorodců na vzniku vodovodního systému, (kupř. formou výkopových prací anebo přesunu stavebního i montážního materiálu apod.), je součástí předběžné dohody sradou starších a starostů. Takový požadavek je znašší strany zcela zásadním, výchovným stimulem afrických vesnických společenství, kdy lidé musí získat bezprostřední fyzický a tím i psychický zážitek svého aktivního podílu na konaném díle. Druhým aspektem našeho požadavku je dát jim konkrétní možnost, jak díky takové spolupráci mohou aktivně snížit uvažované celkové náklady všem potřebného vodovodu. Stejně tak je to scenou za čerpanou vodu, která není ziskem, ale základem finančního krytí nezbytného příštího servisu údržby nebo větších oprav.

Voda pro Kamsamba

Vjádru jde o velmi podobný model získávání a rozvodu vody, který používáme dosud částečně i vKamsamba a který máme vumyslu nadále systematicky členit. Obě vesnice Kamsamba i Mkulwe jsou totiž vtechnickém slova smyslu základními výchozími místy, odkud lze nejlépe takové rozvody systematicky větvit a pokračovat do většiny vesnic Mbozi West. Tak lze postupně dostat přijatelně kvalitní vodu do blízkosti domorodců. Řečeno jinými slovy; nechceme se soustředit tolik na počet vrtů na vodu, ale spíše vytěžit zkaždého maximum toho, co může vdané lokalitě poskytnout. To je opravdu vrt od vrtu rozdílné. Právě na částečně realizovaném vodovodu vKamsamba, jsme již získali řadu využitelných zkušeností. Paradoxně se ukazuje, že takto použité prostředky na pomoc africkým rodinám svodou jsou, co do nákladů nejen nižší, ale ve smyslu účelné funkčnosti i mnohem praktičtější. Tyto okolnosti nám pro rok 2010 umožnili podniknout zcela konkrétní právní i technické kroky krealizaci rozšíření dosavadního rozvodu vody. Jednalo by se přibližně o dalších 4.000 osob zKamsamba, které mají reálnou naději získat spolehlivý přístup ke zdroji kvalitní vody. Budeme tedy intenzivně pracovat na překonání těžkostí, aby se obě tato „železa vohní“ dala, co nejdříve pro africké chudé realizovat. Vám všem, kteří nám vtomto úsilí vytrvale svými dary pomáháte, děkujeme za důvěru snimi spojenou. **Vaši Pavel a Mirjam Baldinských**

ZÁPIS SE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY 17.1. 2010

Přítomni: P. Petr Bouška, F. Nedbal, J. Macek, V. Škácha,
T. Lokajíčková, A. Zelinková, M. Tlamicha
Nepřítomni: J. Durdisová

Body jednání, návrhy a usnesení

- současný stav procesu výroby pohledů baziliky sv. Václava: vybírá se nejvhodnější tiskárna (T. Lokajíčková)
- plánování farního prázdninového pobytu: vybírá se vhodný objekt - Králíky nebo Želiv, zpřesňují se cenová kalkulace (A. Zelinková)
- diskuze o vhodnosti trvalého zapůjčení klíčů ksuterénu (tel.ústředně) fary sousední budově
- návrhy na úpravy nových internetových farních stránek (<http://farnostsmichov.cz>) a otázka jejich administrace
- plán akcí na tento rok: 13.3. - postní rekolekce, 20.3. - úklidová brigáda v kostele, 22.5. - farní poutě, 18.9. - farní výlet, 27.11. - farní odpoledne

Další zasedání pastorační rady je stanoveno na 21.2.2010. Zapsal Vojtěch Škácha

FARNÍ DOVOLENÁ 2010

Letošní farní dovolená se uskuteční v termínu 24-31. července v Poutním domě v Králíkách. Podrobnější informace o objektu a jeho okolí získáte na internetových stránkách Poutního domu (<http://www.poutnidum.cz>). Vzhledem k místu dovolené a předpokládané účasti otce Petra bude možnost denní účasti na mši svaté. Na programu bývá obvykle také možnost zúčastnit se jednoho společného výletu a některý den večerní přednášky či diskuze, pro děti bývá v rámci pobytu připravena hra. Další společný program, podobně jako v předchozích letech, předem organizován není, vše bude záležet na zájmu a iniciativě účastníků. Všichni farníci a jejich přátelé jsou srdečně zváni. Za ubytování s plnou penzí by dospělí platili 350 Kč a děti (3-12 let) 250 Kč na osobu a den. Děti do 3 let jsou zdarma bez nároku na lůžko. Oběd je možno na místě v případě výletu odhlásit. Poutní dům poskytuje skupinám slevu, kterou bychom využili ve prospěch rodin s třemi a více platícími dětmi. Každá rodina by tak platila max. za 2 děti nebo by alespoň měla další děti se slevou. Zájemce o farní dovolenou prosíme o přihlášení vsakristii kostela do konce března a o zaplacení zálohy (1000 Kč za dospělého a 500 Kč za dítě).

DĚTSKÝ LETNÍ TÁBOR POD ŠERIFSKOU HVĚZDOU 18.-31.7.2010

Vyzýváme všechny statečné kovboje ve věku 6 až 14 let, aby neváhali, osedlali své oře a dostavili se do městečka zvaného Stonetown na Českomoravskévrchovině.

Čekají na vás mnohá dobrodružství, ve kterých vyzkoušíte svou odvalu a um ve všech možných i několika nemožných kratochvilích, potkáte indiány, dostavníky i naleziště zlata, přátele na život i na smrt a ještě ledacos dalšího.

Nevěříte? Přesvědčte se na vlastní oči! Blížíme se kvám voblaku prachu a moc se těšíme, Vaše Campamento '99 (web: tabor.campamento99.cz, mail: tabor@campamento99.cz, mobil: 608745533 - Veronika Jírů)

KOLEDY NA KOULCE

Rok se sroem sešel a opět se konalo na Koulce „Zpívání koled“, jehož tradice byla založena minulého roku. A opět vše stejně láskyplně prodchnuté duchem Vánoc.

Avšak došlo ke změně vhudbním doprovodu - klávesy byly značně omlazeny - tentokrát nás provázela čtrnáctiletá Dominika, a to velmi pěkně.

Ty krásné staré koledy navodily dojemnou vánoční atmosféru, kterou ještě umocnily vánoční příběhy. Všem zúčastněným patří naše díky za milé a krásné odpoledne.

NP

Na svých posledních prázdninách si ale Godi půjčil peníze, za které se opil a šel za děvčaty. Když se vrátil stále ještě opilý domů, jeho paní se sním zle pohádala. Vnávalu vzteku rozbila hliněný talíř a jeho jednu část po něm hodila tak „šikovně“, že letící střep mu prořízl hrdlo na pět stehů. Godi tím, že propil všechny peníze na pomoc rodině, se neměl pomalu ani za co léčit. Zajímavé je, že celých devět předchozích let „sekal latinu“ a nebylo nad něj spolehlivějšího pracanta a později i studenta.

Trochu inovace ve vztahu ke studentům

Během téměř desítky let, co jsme podporovali naše osiřelé děti na všech stupních tanzanijského vzdělávacího systému, tzn. od předškolní přípravy až po vysoké školy, jsme bohatší o řadu poznatků spojených stakovou pedagogicko-výchovnou činností. Jde především o kritéria výběru dětí vhodných do učení řemesel nebo kdalšímu vyššímu studiu. Tím nezákladnějším je především vlastní touha a sní spojená snaha o získání dalších poznatků. Nyní nám již nestačí, aby děti a mládež pouze vyjadřovala verbálně svoje sny a touhy o tom, co by chtěli studovat, ale toužíme vidět z jejich strany konkrétní iniciativy, které ktakovému cíli směřují. Přirozeně, že spolupráce sAA misii zůstává základní prubiřským kamenem jejich odpovědnosti k tvrdé africké realitě. Pochopitelně by taková snaha neměla mít podobu naivního podfuku, jak nám jej nedávno předvedl jeden třináctiletý kluk zKamsamba. Dostavil se totiž jedno nedělní odpoledne do misie stvrzím, že navštěvuje přípravné soukromé hodiny u ředitele místní střední školy, a že nemá na zaplacení poskytované přípravy. Jeho příliš mladá chlapecká tvář se nám nezdála odpovídající studijním cílům, o kterých se stakovou jistotou vyjadřoval. Chvilí jsme váhali a říkali si: „Možná malý genius nebo alespoň výrazný studijní talent, čerstvě objevený vbuší, kdovi?“ Na druhé straně nám ale bylo divné, že by při takové šťastné konstelaci okolností, ředitel školy nevelkoryse trval na placení studijní přípravy, a cena to nebyla právě nízká, když kluk na takový přepych evidentně nemá? Protože jsme nevěřili, poslali jsme jej křediteli, aby si přinesl dopis sdoporučením a razítkem školy. A ejhle, světe div se! Kluk byl za dvě hodiny zpět i sdopisem. Nechyběly sice všechny požadované náležitosti, které má současná svahilská korespondence mít, samozřejmě kromě razítka školy, nicméně na první pohled, ale ctěné lejtro vykazovalo naivní diletantismus malého sic snaživého falzifikátora. Takže tudy cesta nevede a my tento druh snaživosti nechceme vmladých podporovat i když originalitu, jak se dostat khotovým financím, chlapi jistě nelze upřít.

O zdravotní pojistce a spolupráci

Časem jsme si vbuší i zvykli na snahu různých skupin křesťanských denominací nás napodobit kupř. ve stylu, jak podporujeme kupř. zdravotní pojištění rodin. To je zhlédiska roční perspektivy prevence i léčby nemocí pro domorodce velmi výhodné a praktické. Jde jen o to, aby lidé byli otevření novinkám tohoto typu a požadovaný poplatek ve výši 10.000,- TZS (cca. 130,- Kč) proti písemnému potvrzení, byli ochotni radši věnovat na celoroční zdravotní péči, týkající se každého člena rodiny, než na pochybné osobní požitky. Tím je bezesporu popjění pombe, domácky vařeného piva. Tak jsme letos propojili sestry místního katolického konventu vosobě jejich požadované a mladého kazatele Božích shromáždění (Assemblies of God), abychom jim dali možnost pořídit se přímo na zdravotním pojištění cca. 50 dětí - sirotků. Mnoho domorodců totiž, o dětech a zvláště sirotcích ani nemluvě, nemá vřipadě onemocnění či případného zranění ani odvalu se na zdejší zdravotní středisko obrátit, protože nedisponují ničím, čím by si zdravotní péči mohli uhradit. To vede často kúmrním nebo vleklým chronickým stavům, kterými lidé velmi trpí a jejichž náklady by při eventuální léčbě mnohonásobně překročily základní poplatek pojištění.

Soběstačnost domorodců a mikrofinance

Stav afrického lidového podnikání - tzn. drobných aktivit vedoucích kosobní nebo skupinové finanční nezávislosti domorodců, jak ve městech tak i na vesnicích - dost dobře nelze nazvat podnikáním vnašem evropském slova smyslu. Jednak proto, že není svázáno tolik zákony státu a pokud přece jen nějaká pravidla hry existují, státní administrativa nepoužívá téměř žádný represivní tlak na jejich striktní vymáhání. Především se od drtivé většiny řadových občanů nevyžaduje plnění státní pokladny formou daňové zátěže, i když se lidé snaží na vlastní pěst uživit zedničením, truhlařinou, opravují auta, stroje, motory, šijí, vaří pro veřejnost, převážejí menší i velké náklady, zajišťují drobnou dopravu, prodávají všechno možné na velkých i malých trzích anebo při vedlejších cestách apod. Pravý důvod proč tomu tak u řadových občanů není, spočívá vtom, že za těchto okolností vládní garnitura tváří vtvář kritikům bída a nezaměstnanosti vzemi pod její vládou může vkladu tvrdit, že není co řešit protože, jak mi „vysvětlil“ před lety jeden ztehdejších vlivných členů

ALEXANDR TICHONOVÍČ GREČANINOV - MISSA FESTIVA (NEDĚLE 7.2. v18:00)

Alexandre Gretchaninoff 1864 - 1956. Ruský skladatel, který své první setkání s hudbou prožil v amatérském chrámovém sboru. Proti vůli otce-obchodníka studoval hudbu na konzervatoři (v Moskvě žák A.S.Arenskeho a S.Tanějeva; vPetrohradě u N.Rimského-Korsakova). Po prvních skladatelských úspěších se vrátil do Moskvy, kde se věnoval chrámové a později i jevištní hudbě. Do VŘSR vyučoval mj na Gněsinově institutu, publikoval a dirigoval. Po Říjnové revoluci ztratil doživotní rentu, kterou dříve získal od cara. V r.1925 odešel do Paříže a tím se vymanol z vlivu sovětské moci. Podnikal častá koncertní turné. V r.1939 se kvůli ohrožující politické situaci vystěhoval doUSA. Za 2.světové války zkomponoval mnohé skladby na podporu oddílů Rudé armády. Během života získal mnohé ceny a vyznamenání. Složil více než 200 děl (oper, symfonie, smyčcové kvartety, romance, sbory aj.). Ranná díla jsou komponována pod vlivem ruských vzorů, později se otevřel západním proudům (oper R. Wagnera a nová francouzská hudba). Vchrámových skladbách vyšel z ruské ortodoxní tradice (čtyři Liturgie podle sv.Jana Zlatoústého). Po odchodu na západ komponoval římskokatolické mše (Missa festiva vznikla v r.1937). Grečaninova hudba nezapře ruské kořeny, jimž zůstal věrný i po odchodu z Ruska. VSovětském svazu byl kvůli emigraci ignorován. Dnešní Rusko zejména jeho duchovní tvorbu znovu objevuje. Je zástupcem tzv. "Moskevské školy" nebo také hnutí „Nový směr“.

V. Vála

ZPRÁVA ZROZVOJOVÉ MISIJNÍ STANICE MBU ALLAMANO AGAPE KAMSAMBA – TANZANIE 2009

Určitě jste tu zkušenost udělali také. Totiž pocít, že někdy stačí jen krátký časový úsek, aby člověk nabyl dojmu, že ty chvíle byly přímo nabitý bohatým sledem událostí, které šly vrychlém rytmu jedna za druhou. Právě tak to bylo i letos aktivitami, které se vážou knaši africké misijní práci.

Smlouva o spolupráci

Nepochybně událostí prvořadého významu, pro současnou i budoucí rozvojovou činnost MBU vTanzánii, bylo letošní uzavření smlouvy o spolupráci sdiecézí Mbeya zastoupenou panem biskupem E. Chengulou, a to na příštích 99 let. To, že uzavření smlouvy dochází až po dlouhých devíti letech našich trpělivých aktivit pro chudé, z nichž mnohé nejsou ani pouhým okem měřitelné, vypovídá nejen o získané důvěře představitelů diecéze, ale i o trvajících sociálních a pastoračních potřebách oblastí Mbozi West. Budíž zde narovinu řečeno, že svůj pozitivní podíl na existenci smlouvy má i pan kardinál M. Vlk, jehož podpůrný dopis díky současným možnostem sdělovací techniky, dorazil včas. Naštěstí ani otec biskup ani vedení MBU nepodléhá naprosto nereálné představě současné globální politické garnitury, že hlad, voda či otázky zdraví afrického kontinentu, budou definitivně vyřešeny nejpozději vprůštitých dvou desetiletích, takže později zřejmě nebude vAfrice již co řešit J. Nicméně naše AA misie je od počátku zamýšlena jako mezigenerační projekt a až naši vnuci i pravnucci budou v roce 2108 zvažovat další africkou spolupráci, určitě i vtu dobu bude dost ožehavých témat, která budou příští generace konkrétních lidí vybízet kúzkým vazbám a zcela adresnému nasazení. Člověk nemusí být ani Jules Verne, aby si potřebu takové kooperace dovedl živě představit.

Prezident Tanzanie vmisijní stanici

Kté druhé události patří nejen přípravné okolnosti, ale nakonec i samotná návštěva současného prezidenta Tanzanie pana Jakaaya Kikwete, který se rozhodl, že při své předvolební cestě ve správní oblasti Mbozi, poobědvá scelým vládním doprovodem vnaši AA misijní stanici. Kdo to osobně neprožil, neuvěří, že je to téma na samostatný článek. Existuje i obrazová dokumentace, kdy jsme zachytili to, co nám bylo milostivě dovoleno zvčnit (jak jinak, že?), a to pro budoucí generace. Nebylo by to povídání ani tak o tom, jaký je ten muž na vrcholu své kariéry, ale spíše o zákulisních pletichách personálu, který jej obskakuje. Dost možná i sami sobě se ti lidé snaží vytvořit iluzi, že první muž státu je téměř nadpozemská bytost, jejíž gloriola si nutně vyžaduje královských poct, a to i navzdory té lidské psotě a mizérii domorodců, kterou mají všichni akteři při svém politickém safari do buše, nadohled.

Předčasný déšť a následky

Další věci, která nás vmisijní stanici opravdu překvapila, byl na to období zcela předčasný déšť. Poprvé přišel vnoci a budil dojem slabé přeháňky. Pak ale zesílil vtropický liják, který se vněkolikahodinových intervalech opakoval. Rázem se stalo naše cestování autem vbuší mnohem dobrodružnější. Změnil se také rytmus života obyvatel na vesnicích. Bystře zareagovali a začali pracovat na svých políčkách, protože půda změkla a bylo snadnější ji obdělávat. Vesnické návsi, jindy plně posedávajících či obchodujících lidí, osiřely. Potvrdila se tak poučka zučebnic swahilštiny, které jsme před lety ještě nerozuměli: Když přijde déšť, Afričané odejdou na pole. My, naivní Wazungu (= Evropané) jsme se vtě době domnívali, že není nic moudřejšího, než se běžet schovat před deštěm! Déšť byl opravdu tak vydatný, a to po celé naší trase, že dokonce vjednom údolním místě nad řekou Ruaha způsobil promáčení půdy na svazích okolních hor. Vznikla tak obrovská lavina zbahna, které sjela ze svahu a zavalila silnici i sněkolika právě projíždějícími kamiony. Naštěstí, nikdo nepřišel o život, ale doprava se zastavila na celé dva dny. Tak dlouho to trvalo, než se dostavila armáda stěžkou vyprošťovací technikou. Na obou stranách závalu vznikly 7 km dlouhé fronty kamionů a autobusů pravidelných linek, plně obsazených lidmi. Daleko široko po dva dny žádná pomoc. Chyběly především tekutiny a potraviny. Nebylo kam chodit na toaletu. Všude okolo kamenitá buš shady a hyenami a pod strání řeka plná krokodýlů. My jsme přijeli na místo zLringa asi osm hodin po závalu a bylo velkým štěstím, že pro osobní terénní vozy zával zanechal sice zabahněnou, ale sjízdnu rýhu, kterou se dalo projet se zapnutým náhonem na všechna čtyři kola. Byla to už naše druhá cestovní „klika“, která nás nestála žádné podstatné zdržení a narušení cestovního harmonogramu cestou do Dar es Salaamu. Tou první byl vlijáku havarovaný návěs, který předchozí den napříč zatarasil vozovku nedaleko Makambako. I tehdy jsme zdržení unikli přes přílehlá bahnitá políčka, jen díky terénním schopnostem naší Toyoty. Jako „zuřivý“ reportér jsem se snažil zkaždé situace vytěžit dokumentární fotografie, abych vše mohl vPraze dokladovat. Fotoaparát jsem měl stále i při řízení u sebe na klinu. Nicméně člověk mívá a Pán Bůh to vidí asi jinak, proto čas od času nám také něco změní a na nás smysluplně dopustí.

Jak přijít zbytečně o fotoaparát

Celé naše cestovní dobrodružství totiž skončilo neslavně při příjezdu do Daru, kde jsem i nadále lovil záběry, a to i při čekání na zelenou na mě tolik známých křižovatkách. Až tu ouha! Na jedné z nich si mě všiml jeden zpouličnický zlodějíček u vnestřeženém okamžiku, a mém staženém okně, si pro můj foták sáhl a žel, měl kluk štěstí. Hrál jsem instinktivně po něm zpět, ale zachytil jsem pouze smyčku aparátu. Vteřinu, než se smyčka přetrhla, jsme se sice přetahovali, ale pak mi zmizel vdavu a nebyla valná šance někde ho mezi lidmi honit. Navíc jsem si ani nestačil všimnout výrazu jeho obličeje, takže se mi dokonale rozplynul, abych jej mohl třeba i další dny mezi lidmi na té křižovatce vyhlížet. Prostě daň za moji neopatrnost, kdy jsem usnul na vavřínech, protože se mi vtomto městě již dlouho nic podobného nepříhodilo. Jak si čtenář snadno domyslí, nemrzl mě ani tolik vlastní přístroj, jako fotky na jeho paměťové kartě. Útěchou mi bylo vědomí, že až na obrázky z poslední cesty byly všechny ostatní předchozí den už bezpečně zálohované vmém počítači. Takže přátelé, zde je asi na místě si formou mementa připomenout dvě obecné lidské zkušenosti: Svá data zálohujte pravidelně! Ušetříte si slzy i nervy. Nu, a ta druhá se týká džbanu, se kterým se tak dlouho chodí pro vodu, až...

Co se dělo vnaši africké domácnosti

Kromě již výše zmíněné osobní návštěvy pana prezidenta je naše AA misijní stanice pochopitelně hojně navštěvována místními i vzdáleně žijícími domorodci. Jednak knim patřila Maria (41 let) paní učitelka našich švadlen, které se vyučily vJIMBO - církevním středisku řemesel. Maria má rodinu, celkem pět větších dětí, dokonce i manžel, který snimi ovšem nežije a tedy je ani nijak nepodporuje. Přišla sexistenčními i zdravotními těžkostmi, protože je HIV pozitivní. Její vitalita pozvolna ochabuje a ona si svůj stav a nevyhnutelnost smrti bolestně uvědomuje. Kromě psychických depresí má i bolesti dolních končetin a typické gynekologické potíže, které ji denně berou odhodlání a sílu. Podobně je na tom i teta Dafroza (36 let) která, ač také HIV pozitivní, pečuje ještě o jednoho našeho sirotka - malou Dorotheu

(5 let). Ta je dcerou její mladší sestry, která byla podobně jako ona HIV pozitivní a před čtyřmi roky zemřela. Dafroza virus nemoci získala od své manželky policisty, který již také před dvěma lety zemřel.

Aby těch „jobovek“ nebylo málo, řešili jsme slzackem dva naše další vážně nemocné studenty. Prvním je Sloma Kamei (18 let). Masajský kluk, který je MBU podporovaným sirotkem studujícím ve VETA Mbeya na truhláře. Sloma během druhého ročníku míval zvláštní zdravotní kolapsy, pro které byl opakovaně hospitalizován v městské nemocnici Rufaa. Vzhledem k úmrtí jeho rodičů, jsme jej proto poslali na testy HIV. Ukázalo se, že je pozitivní, a tak byla zahájena potřebná terapie. Ta se již půl roku opakuje každý měsíc a nesmí být již nikdy přerušena, aby přinesla očekávaný efekt. Jeho starší sestra Checho (19 let), která sním ve VETA studuje na švadlenu, je našťásti zdravá a bez problémů. Dokonce prospívá nejlépe ze všech našich studentů-učňů, jak nám sdělila ředitelka školy. Již ne tak velký optimismus plyne ze rtů paní ředitelce, když popisuje studijní přístupy a výsledky dalších našich učňů. Opět by to bylo téma na samostatný článek nebo ústní rozhovor.

Po Slomovi si ale ještě děláme starosti snaží další studentkou Cecilii Fabiani (19 let), která měla před odchodem do města odoperovanou uzlinu na pravém prsu. Letos bez jakéhokoliv vysvětlení přestala se studiem a vrátila se zpět na vesnici do Kamsamba. Dva měsíce po odchodu ze školy si opětně stěžovala na bolesti vmíste první operace. Žel, potvrdil se další nález napadených uzlin, který vyžadoval další terapii ve městě, kam byla odvezena. Bližší diagnostické vyšetření před následným operačním výkonem bylo námi pochopitelně uhrazeno, nicméně vize její zdravotní budoucnosti není příliš povzbudivá.

O další rozruch ve vsi se také postarala Maria Potino se kterou jsme letos počítali na studium ve městě, protože žije jen se svojí maminkou. Ta ji však poslala do Sumbawanga k bratřím, protože jeho manželka byla nemocná a byla před porodem. Během tohoto pobytu, ale sama Maria (17 let) otěhotněla a navíc její švagrová po porodu zemřela. Dítě ale bylo zachráněno. Následně se jejich rodinná situace ještě vyhroutil porodem samotné Marie, která se k porodu císařem vrátila do Kamsamba. Protože bratr se nemůže (a jako chlap ani nedovede) starat o nově narozené dítě své zemřelé manželky, převzala péči o něj sama babička – maminka Marie. Když za námi obě do misijní stanice přišly, každá smalým dítětem u prsu, nestačili jsme se divit, jak dovede být v Africe všechno úplně jinak a stačí k tomu jen necelý rok. Pochopitelně, že maminka (cca 55 let) už žádné mléko ke kojení nemá a sama Marie také neví, jak uživit dítě i sebe. V takové situaci by měl sobro radou jistě i král Šalamoun hlavu pěkně zamotanou...

Paradoxně skoro jako úleva nám přichází prosba dvou dalších žen, které jsou ověšeny dětmi a mezi sebou vedou ještě jedno větší děvče evidentně dementní a příšerně zanedbané. Vysvětlují nám, že jdou prosit o jakoukoliv pomoc pro tu ubožačku, která je prý dvacetiletá a byla již několikrát znásilněna neznámým kým. Pak ukazují její dvě děti, které porodila, ale které jsou skoro nahé a stejně zanedbané a špinavé jako jejich údajná máma. Tetky samy nejsou příbuzné jen sousedky, ale prý se na to už nemohou koukat, ale nemají, čím by děvčeti pomohly. Tady je našťásti pomoc snadná a rychlá, protože máme dost oblečení včetně bot i spodního prádla, aby ji naše Rosemary-pomocnice, mohla pomoci soblečením.

Po ženách přichází na řadu Lazaro (28) se svojí ženou, který se měl rokem 2010 v městě začít učit na automechanika. Měla to být odměna za jeho několikileté pilné starání o svých pět osiřelých bratrů Nyagazi. Dosud pracoval na poli jako rolník. Když jsme sním před pár dny chtěli doladit detaily jeho studia a přijímacích zkoušek ve městě, Lazaro nám, notně překvapeným organizátorům, poprvé sdělil, že má již také manželku a dítě. Navíc, že jeho paní se studiem a hlavně odjezdem do 200 km vzdáleného města i pobytem na celé dva roky, kategoricky nesouhlasí. Ač jsme si přáli splnit sympatickému a pracovitému Lazarovi jeho životní sen, museli jsme dát jeho paní za pravdu. Už si sám svoji cestu rozhodl, a tak je třeba se podle toho i řídit.

Pokoušení města je veliké a výuční list určitě za rozvrat mladé rodiny nestojí.

O další vzrušení vmisii se postaral jiný náš student do té doby skoro „nebesky vzorný“ Godfrey. Godi, jak mu tady všichni říkají, se také oženil během studia a misie mu na studiích i jeho mladé paní poctivě pomáhala.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA NAŠICH NEJMENŠÍCH

Jako každý rok i letos se maminky spolu se svými ratolestmi vydaly na již tradiční Tříkrálovou sbírku, i když v nezvyklém termínu, a to v pátek odpoledne 8. ledna 2010. Po krátkém připomenutí Márinky, „Proč to vlastně budeme dělat?“ a společné modlitbě jsme se vydali do zasněženého okolí stanice Anděl.

Děti se spravedlivě střídaly o svěcení pokladničky na penízky i o cukříky na rozdávání. Kolemjdoucím jsme zpívali vánoční koledy. Po více jak hodinovém pobytu venku jsme se všichni spěchali zahřát na faru, kde na nás čekal teplý čaj a sladká odměna v podobě čokolády. Všem maminkám a hlavně jmenovitě přítomným dětem, Matoušovi, Tomášovi, Vendulce, Tereze, Michalce, Kryštofovi Ž., Kačence a Lukáškoví v kočárku patří velký dík! **Marie Marténková**

VÝZNAMNÉ EKUMENICKÉ VÝROČÍ

V posledních lednových dnech tradičně křesťané společnými modlitbami vstupují do Týdne modliteb za jednotu křesťanů. Nejinak je tomu i v českých zemích, kde mnohost křesťanských konfesi je již půltisíciletou realití. K osmému lednu se přitom váže i jiné, pro ekumenu významné, výročí. A pro Smíchov zvláště. Před osmdesáti lety byla totiž přímo ve smíchovském Národním domě (kam někteří z nás docházeli do tanečních či chodí na nákupy do prodejny Albert) založena Církev československá (husitská). Na jejím založení se podíleli zejména odpadlí modernističtí římskokatoličtí kněží Farský a Brodský-Zahradník. Ti byli vedeni ideou „národní církve“ a heslem „Pryč o Říma“. Samotný vznik a prvorepubliková existence církve byla tak spojena s řadou kontroverzí: bojem o kostely, krizí s biskupským svěcením. Krátce, zápasem o smysl existence. Přesto se stala druhou největší československou náboženskou konfesi, s více než milionem přívrženců na počátku padesátých let minulého století. Postupem času se ČCS(H) stala standardní křesťanskou denominací s důrazem na liturgii a husitský charakter vyznání. I přes klesající počet členů a četné skandály je v současnosti významnou členkou Ekumenické rady církví a nepřehlédnutelnou, ekumenicky otevřenou českou křesťanskou konfesi. **JH**

JAK U NÁS ZAČAL NOVÝ ROK

Nový rok začíná svátkem Matky Boží, Panny Marie. A ten den byl pro mne opravdu její i Boží nádhernou oslavou. Několik členů naší rodiny se vypravilo do Národního divadla na „Hry o Marii“, operu od Bohuslava Martinů. Jsou to zvláště čtyři povídky a krátce řečeno, oslava Boží i P. Marie. Výprava je moderní, ale velmi krásná, hudba, jednoduše řečeno, nebeská. Představení trvá skoro tři hodiny, ale člověk ani nestačí sledovat tu dynamiku pohybu, hudby a mohutných a krásných sborových zpěvů (zpívaná slova si může člověk přečíst, protože jsou promítána). Zázitek vskutku nádherný a my, kteří máme v paměti totalitní dobu, ani nemůžeme uvěřit, že taková oslava Boží může zaznít v našem Národním divadle. To představení stojí za to vidět, ale je na programu jen velmi málo (26. února, 5. dubna, 12. května, 30. května), a tak doporučuji zajistit si vstupenky včas. Tak to bylo mé zahájení nového (občanského) roku života, milé pohlázení Boží, povzbuzení a uvědomění si, že Bůh má vše v svých rukou, že na nás myslí, dává nám milé a dobré dary a nás, kteří se možná strochu strachu díváme kolem sebe a jsme smutní nad situací, vždy ujišťuje, že vládne nade vším. VBibli je přece asi 365krát psáno „NEBOJTE SE!“ **MM**

vládní administrativy: „Žije-li někdo v podmínkách nezaměstnanosti a následně tedy i bídy, je to zcela jeho vina. Vnaší zemi si každý může kdykoliv vzít motyka a jít pracovat na pole. Půdy je dost pro všechny. Úroda, kterou získá, užívá jeho i rodinu.“

Pochopitelně, že za těchto okolností teoretického moudra se drobní podnikavci nemají ani kam obrátit o radu a hlavně nemají ani šanci získat nějaký smysluplný startovní kapitál. To samozřejmě za předpokladu, že chtějí realizovat nějaký svůj smysluplný „podnikatelský záměr“. Přičemž ale stále platným základním požadavkem, pokud chceme něco praktického proti bídě podniknout, je dodržení rovnice: výchova+vzdělání vteorii a praxi+zaměstnání = dostačující mzda+ prosperita a rozvoj rodiny potažmo tzn. i prosperita státu.

Na základě podobných zkušeností má tedy do AA misie dveře otevřené každý domorodec, z oblasti Mbozi West (18 vesnic), který má v hlavě zcela konkrétní „podnikatelský nápad“ o jehož životaschopnosti z hlediska obživy rodiny je přesvědčen. Pokud jeho záměr vykazují znaky smysluplnosti, tzn. realizovatelnosti v místě, a to od investice až po bližší nebo vzdálenější návratnost, naše rozvojová misie je připravena mu poskytnout základní startovní kapitál. Jsou-li v praxi zvládnuty první podnikatelské měsíce nebo nejdéle rok a je zajištěna návratnost finanční injekce, má na základě takového konkrétního úspěchu domorodec, zastupující sebe nebo skupinu více lidí možnost, požádat o další novou investici, která je násobkem původní částky. Pak se „podnikatelo“ úsilí opakuje až k příštím násobkům. Opakují-li se zisk a tím i návratnost půjček našeho domorodého „podnikatele“ tak, že výsledné částky přesáhnou opakovaně 2 x za sebou 100.000,- TZS (= cca. 2 x 1400,- Kč) je předem domluveno strhávání nepatrného „udržovací“ vkladu ve výši 5% čistého zisku. Dlužno říci, že více než o navyšování základního portfolia půjček jsme tento krok (5%) zavedli čistě výchovných důvodů. Jde nám o prvek solidarity půjčujících si ve vztahu k dalším sousedům rovněž domorodcům, kteří mají v hlavách své plány, jež se bez počátečního kapitálu neobejdou. Ve většině případů jde o opravdu malé částky, takže slova mikrofinancování a mikrofinance je zde zcela na místě. Výhodou je, že většinu lidí osobně známe nebo jsme schopni si o nich od okolí získat potřebné informace. To proto, že kromě poctivých, ale velmi nezkušených domorodců se ibuš hemží různými místními hochštaplery, kteří pro sebestmenší částku na pivo nebo drogu, podniknou nebo slíbí cokoliv riskantního.

Zajímavé je poznání, že snápady k podnikání dosud přišlo převážně více žen než mužů!!! Velmi pravděpodobným vysvětlením této zkušenosti je u žen především více vyvinutý smysl pro odpovědnost, a to v souvislosti s porozenými dětmi, které je neustále obklopují, a tak se jim denně připomínají se svými neodkladnými potřebami (hlad, oblečení, nemoci). Společnou překážkou v podnikání, tzn. schopnosti se samostatně uživit, je oběma pohlavím iracionální představa, že obchodování je nejspolehlivější a nejjednodušší forma obživy. V jejich představě nestojí žádnou námahu, protože stačí jen sedět u svého zboží a čekat trpělivě na zákazníka, a pak jen směňovat zboží za hotové peníze. Hlavní pro ně je, aby bylo co nabízet. Času je dost! Ten v životě Afričanů žádnou podstatnou roli fakticky nehraje. To, že nakonec i když mají eventuelně co prodávat, prosedí na trhu celý žhavý den a výsledkem je, že nula od nuly pojde, jim nedochází. Na konci dne všechny peníze, které získali, vydají bezzbytku v lepším případě za potraviny a v tom horším kupř. za alkohol nebo nějakou bezcennou hloupost pro parádu, protože často vůbec neuvažují o zisku. Tak jim nezůstane žádný nic na nutné příští reinvestice. Nicméně právě tady je jim třeba pomáhat, aby si uvědomili některé základní zákonitosti domácího hospodaření a obchodu.

Nesnadná cesta k realizaci afrických projektů

Snadno se lze v Evropě domnívat, že rozvojová pomoc, kterou jako misionáři do Afriky směřujeme je všemi domorodci bez problémů okamžitě přijata. Vizuálně i verbálně mnoho lidí projevuje samozřejmě velkou radost, ale dost často je to jen proto, že se objevila opět nějaká konkrétní příležitost, jako naděje jejich příštího zisku. Ve zcela korupčním prostředí afrických firem se těžko lze o něco či někoho spolehlivě opřít a žádnou záruku člověku neposkytne ani psaná smlouva patřičně parafovaná. Překvapivě hodně lidí používá lež jako zcela účelový nástroj k dosažení cíle. Pokud demaskujete případného lháře, stud se ale nekoná. Naopak, první lhaní se zalepí druhým i třetím, většinou za použití nových velkohubých frází. Většina

SETKÁNÍ S HOSTEM MĚSÍCE

sestrou salesiánkou Mgr. Danou Fučíkovou, která vyučuje na Dvouleté katolické střední škole pro znevýhodněnou mládež, se uskuteční ve středu 3. února od 19 hod. na faře. Tématem večera bude „Mládež na okraji“.

PŘÍPRAVA NA BIŘMOVÁNÍ

bude zahájena *vpátek 5. února v 19 hod.* na faře. Dolní věková hranice pro přijetí svátosti biřmování je 14 let, horní samozřejmě stanovena není a na přípravě rádi uvítáme jako obvykle idřive narozené, kteří tuto svátost „křesťanské dospělosti“ znějakého důvodu doposud nepřijali. Budeme rádi, když se nám zájemci předem přihlásí vsakristii nebo na faře. Předpokládaný termín udělování svátosti biřmování vnašem kostele je 18. 4. 2010.

POPELEČNÍ STŘEDA

kteou vstoupíme 17. února do období čtyřicetidenní přípravy na velikonoční svátky, je dnem *přísného postu*. Přísný půst zahrnuje půst *újmj vjidle* (tj. najíst se během dne pouze jednou dosyta) a půst *zdrželivosti od masa*. Půst újmj zavazuje katolické křesťany od 18 do 60 let, půst od masa od 14 let.

POZVÁNÍ NA KŘÍŽOVÉ CESTY

Pobožnost křížové cesty se bude vpostní době tradičně konat každou postní neděli od 17 hodin vkostele sv. Václava.

VTŘÍKRÁLOVÉ SBÍRCE

se letos podařilo našim koledníkům vybrat celkem 23 784,- Kč, tedy podobná částka jako před rokem. Všem koledníkům srdečně děkujeme za vynaložené úsilí pro dobrou věc!

SVÁTOST NEMOCNÝCH

Opět se přiblížila památka Panny Marie Lurdské a Světový den nemocných, které si každoročně připomínáme 11. února. Jak zmiňoval výčet loňských aktivit ve farnosti sv. Václava otištěný v minulém Zpravodaji, udělení svátosti nemocných vnašem kostele už se zařadilo mezi pravidelné únorové akce. Zatím se sice neobjevila žádná reakce, zpětná vazba, ale vzhledem k tomu, že se zájemci přihlašují, lze usuzovat, že je tato možnost, jak získat od Pána Boha pomoc, sílu, klid, jistotu a případně i fyzickou úlevu vnelehkém životním období, našimi nemocnými i staršími farníky vítána.

Letos bude svátost nemocných udělena vkostele sv. Václava v neděli 14. 2. 2010, při večerní mši sv. v 18. hodin. Zájemce prosíme, aby se předem přihlásili vsakristii.

Je vhodné, aby přijetí svátosti nemocných vblízké době předcházela svatá zpověď (předpokladem k přijetí svátosti je být vmllosti posvěcující, podobně jako při přijímání eucharistie). (vz)

FARNÍ KOVBOJSKÉ ODPOLEDNE PRO DĚTI

Chcete si vyzkoušet kovbojský život? Ocitnout se na jedno odpoledne vprerii Divokého západu, kde řeky přinášejí zlato, muži nevycházejí ven beze zbraně a vsaloonch se den co den roztáčejí kola štěstěny? Chcete zjistit, jací jste hrdinové a jak dobře zvládáte všechny dovednosti, bez nichž se správný kovboj neobejde?

Nentnic snazšího, v sobotu 13. února dvě hodiny po poledni kvám na faru přijede dostavník plný zlata a rychlých pušek.

Blížíme se kvám voblaku prachu a moc se těšíme, Vaše Campamento'99
(web: tabor.campamento99.cz, mail: tabor@campamento99.cz, mobil: 608745533 Veronika Jřrů)